

Äinämöinen

Iso-Äiniön, Joenniemen, Myllykselän ja Vähimaan tiedotuslehti

Äinää-Vähimaan kyläyhdistys ry

Syyskuu 2011

Toimittajat Leena Etu-Seppälä ja Pentti Etu-Seppälä

Sankarivainajille kunniaa

Seutumme sankarivainajia kunnioitettiin kaatuneiden muistopäivänä paljastamalla Kokkolan Pikkumetsään jyhkeä patsas Pro Patria -tauluineen. Arvokasta tilaisuutta juhlisti pitkälti yli sadan hengen yleisöjoukko. Juhlapuheen piti professori Kalevi Heinilä (kuvassa).

Leveäojalla mainio musiikkiperhe

Tommossa hyörivät nyt Huttuset

Pääkirjoitus

Työryhmiin vapaaehtoisia

Asikkalassa on 8552 asukasta. Vapaa-ajan asuntoja kunnassa on 3928. Jos lasketaan joka mökkitalouteen keskimäärin kaksi henkilöä, lisäänty asukasmäärä kesäkautena lähes kaksinkertaiseksi.

Monet asukkaat viihtyvät kakkosasunnossaan pitempäänkin. Jotkut tekevät täältä käsin ansiotyötäkin, moni saattaa hoitaa muita toimintojaan käyttäen hyväkseen sähköisiä viestimiä. Usein esimerkiksi eläköityneet henkilöt ovat muuttaneet kenties entiseen kotikuntaansa takaisin ihan vakituisiksi asukkaiksi.

Vapaa-ajan asukkaat ovat suuri voimavara. He käyttävät palveluita, kauppoja ja muuta tarjolla olevaa tuoden taloudellista hyötyä paikkakunnalleen. Yhteiselo kanta- ja vapaa-ajan asukkaiden välillä on ollut perinteisesti hyvää, mutta edelleen voitaisiin yhteistyötä tiivistää kaikkien eduksi.

Oikein hyvä olisi jos vapaa-aikojaan kunnan alueella viettävät ihmiset osallistuisivat enemmän paikkakunnan toimintoihin. Heidän panoksensa olisi hyödyllistä esimerkiksi kylätoimikunnissa ja muissa paikkakunnan yhteisissä toimintaryhmissä ja tapahtumissa.

Kunnassamme on aktiivisesti toimiva vapaa-ajanasukasneuvottelukunta. He ovat törmänneet tiettyihin epäkohtiin, joihin toivovat parannuksia ja kustannustehokkaita ratkaisuja, jotta

elämä kaikilla asukkailla helpottuisi entisestään. Ongelmia on ollut muun muassa sähköjen jatkuvassa katkeilussa, laajakaistayhteyksien toimivuudessa ja muissa viestintäasioissa.

Neuvottelukunta on havaittujen ongelmien poistamiseksi päättänyt perustaa työryhmät seuraavissa asiakokonaisuuksissa:
Sähköverkko ja laajakaistatyöryhmä, vetäjä Heikki Saarinen.
Vesi- ja jätevesikysymykset, vetäjä Pirjo Salakka.
Viestinnän kehittäminen, vetäjä Esa Norhomaa.

Työryhmien tarkoitus on tehdä selvitys kunkin asiakokonaisuuden nykytilasta kunnan eri osissa. Sen jälkeen laaditaan kehittämis ehdotukset ja tehdään esitykset kunnanvaltuustolle toimenpiteitä varten.

Neuvottelukunta haluaa, että kuhunkin työryhmään osallistuu myös kylien edustajia. Näin olisi tiedossa paras paikallinen asiantuntemus ja hyöty.

Meiltä Äinää-Vähimaan alueelta vesi- ja jätevesiasioita käsittelevään ryhmään on lupautunut Juha Kamppila. Muihin ryhmiin halutaan vielä jäsen täältäkin, ryhmät ovat juuri aloittamassa työtään.

Asioiden kehittäminen ja parantaminen on kaikille tärkeä, myös meidän kyliemme asukkaiden parhaaksi.

Asiasta kiinnostunut, ota yhteys puheenjohtajaan.

Raimo Salmela

Seudun kaatuneille arvokas juhla

Kaatuneiden muistopäivästä tuli 15.5. Iso-Äiniöllä kaunis ja juhlava tilaisuus, jossa viime sodissa kaatuneita Äinään seudun miehiä kunnioitettiin muistomerkin paljastuksella. Lopetetun koulun seinältä talteen otettu muistotaulu sai vihdoinkin komeat puitteet Karsillantien tuntumasta Kokkolan tilan Pikkumetsästä ja kaatuneet arvoisensa juhlan. Kyläläisiä ja kuntalaisia juhlapuvuissaan oli paikalla ennätysmäärä. Risto Nurminen 60-vuotispäivänään asettama tavoite toteutui näyttävästi.

Reserviläisjärjestöt ja seurakunta laskivat kukkalaitteen. Musiikista huolehti Lahden veteraanisoittokunta.

Lottapukuiset kenttäkeittiön emännät Pirjo Nurminen (oik.) sisarensa ja Anne Tommon kanssa huolehtivat juhlaväen muonituksesta.

Arvokkaan juhlan käynnisti komean lippurivistön saapuminen ja Axel von Kothenin hymni, jonka Lahden veteraanisoittokunta esitti kapellimestari Jorma Alanteen johdolla. Sama hymni esitettiin talvisodan aikana aina sotilasiltahartauksien yhteydessä.

Tilaisuuden avaaja, Pentti Etu-Seppälä käsitteli puheessaan Äinään seudun miesten sotien aikaista sijoittumista ja kohtaloita rintamalla sekä Kaatuneiden muistopäivän syntyhistoriaa. Hän kiitti toimitusjohtaja Risto Nurmista aktiivisuudesta ja 60-vuotissyntymäpäivärahojensa käyttämisestä muistomerkin aikaansaamiseksi sekä juhlatilaisuuden järjestämiseksi. Puhuja totesi, että patsaan sijainti muistuttaa myös Kokkolan talon omasta sankarivainajasta, silloisten aseveljiensä suuresti arvostamasta ja esimerkillisestä sotilaasta, Sulo Kokkolasta. Avaaja kiitti talon nykyisiä omistajia, Anna-Maija ja Juha Kamppilaa Pikkumetsän alueen luovuttamisesta ikuisen muistomerkkikäyttöön.

Olli Mutrun esittämän Yrjö Jylhän Kotiinrunon jälkeen Risto Nurminen paljasti juhlallisesti patsaan Porilaisten marssin soidessa. Kukkalaatteen laskivat Asikkalan reserviläisjärjestöjen ja seurakunnan edustajat. Ansiokkaan juhlapuheen piti

veteraani, emeritusprofessori Kalevi Heinilä. Tilaisuuden virallisen osan päätti nuorten esittämä Jukka Salmisen laulu Kesäyön retki sekä yhteisesti laulettu Maamme-laulu.

Juhlaväelle tarjottiin kenttäkeittiöstä hernekeittoa lottapukuihin pukeutuneiden Pirjo Nurminen ja hänen sisarensa sekä Anne Tommon annostelemana, ja päälle pullakahvit. Väki piti pokkansa, vaikka kova kevätuuhi tuiversi ja pöllytti oljenkorsia ympäröivään ”lottakanttiin” luona. Kahvittajina toimivat tuttuun tapaan kylätoimikunnan naiset, Aila Niemimäki ja Pirkko Lohtari sekä Anne Rantamäki ja Tuula Aaltonen.

**Patsaan ympäristö
vaatii hyvää huolenpitoa**

Juhlatilaisuuden onnistumiseen vaikuttivat paikan päällä monet ihmiset. Ennakkovalmisteluissa Juha Kamppilan henkilökohtainen panos sekä Salpaliinan panssarivaunuestekivien hankkimisessa että itse arvokkaan ohjelman kokoamisessa oli merkittävä.

Nyt, kun meillä on hieno muistomerkki, jonne voi käydä viemässä kukkia, on tärkeää, että merkkiin liittyvä ympäristö pysyy hyvässä kunnossa. Kun perusjärjestelyt on tehty, voi kyläyhdistys ottaa vähitellen alueen hoitovastuun.

Teksti: Leena Etu-Seppälä
Kuvat: Anne Tommo

Kolumni

Yhteistyössä on voimaa

Asikkalan vapaa-ajan asukasneuvottelukunta pyytää kylien edustajia mukaan selvittämään laajakaistayhteyksissä, sähkön jakelussa, vesi- ja jätekysymyksissä sekä viestinnässä esiintyneitä ongelmia. Vapaa-ajanasukasneuvottelukunta on varmasti hyvällä asialla, mutta jostain syystä tulee mieleen kysymys, miksi kuntakeskuksen ulkopuolella olevat asukkaat eivät yhdessä kyläyhdistystensä kautta kykene puuttamaan ongelmiin. Kyläyhdistysten pitäisi olla kaikkien asukkaidensa edunvalvojia - myös vapaa-ajanasukkaiden. Tätä ajatusta on pyritty tuomaan esille Päijät-Hämeessäänkin jo vuosien ajan.

Jokin vuosi sitten taisi olla käynnissä "mökkiläiset mukaan kuntien ja kylien toimintaan" - projekti, jonka yhtenä kohtana oli vapaa-ajanasukkaiden ottaminen mukaan kylien toimintaan. Toisena kohtana oli mökkiläisten mukaan ottaminen kuntien kehittämishankkeisiin ja mökkiläistoimikuntien ja mökkiläisfoorumien perustaminen. Jälkimmäistä tavoitetta toteuttaa juuri vapaa-ajanasukastoimikunta ja sen toimintaa kunnassakin arvostetaan. .

Kyläyhdistyksetkin pääsevät kertomaan kuulumisensa kunnan kehittämislautakunnassa, mutta mitään muuta kunnollista yhteistyötä yhdistysten ja kylien välillä ei ole ollut. Olisikohan vihdoinkin aika pohtien myös kyläyhdistysten neuvottelukunnan perustamista. Se voisi olla hyvä painostusryhmä kunnallisiin elimiin päin, jotta jonkinlaiset palvelut säilyisivät myös taajamien ulkopuolella.

Kunnan tehtävänä on kuntalain mukaan pyrkiä edistämään asukkaidensa hyvinvointia ja kestävästä kehitystä alueellaan. Kunnan päätösvaltaa käyttää asukkaiden valitsema valtuusto. Näinhän demokratia toimii, mutta Asikkalassa on joukko kyliä, joista valtuutettuja ei valita koskaan. Haja-asutusalueiden palvelujen kehittäminen ei näinä taloudellisesti tiukkoina aikoina saa taajama-asukkailta suuremmin tukea. Mutta toteutuuhan kunnallislain määräämä tavoite kunnan pyrkimisestä edistää asukkaidensa hyvinvointia, kunhan enemmistön hyvinvointi on taattu.

Kylien välisen yhteistoiminnan synnyttämisen lisäksi olisi syytä myös vahvistaa kyläyhdistyksiä. Kylän alueella toimii erilaisia yhteisöjä: urheiluseuroja, marttoja, maa- ja kotitalousnaisia, metsästysseuroja yms. Nämä voisivat lyödä viisaat päänsä yhteen ja toimia tapahtumissa tai alueensa tärkeissä projekteissa yhdessä.

Esimerkiksi kyläsuunnitelman laatimisella voisi aloittaa yhteisen toiminnan. Tuohon suunnitelmaan pitäisi sisällyttää Äinään seudun tulevaisuuden tavoitteet. Viimeksi kyläsuunnitelma on tehty vuonna 2002. Siinä todettiin mm., että tulevaisuudessa seudullamme on kylätalo, jossa on vilkasta toimintaa ympäri vuoden. On bingoa, kirpputoria, sählyä, lentopalloa, kansalaisopiston kursseja ym. Samassa suunnitelmassa arveltiin, että kevyen liikenteen väylä Iso-Äiniöltä Vähimaahan on rakennettu. Tienvarsimaisema on kaunis ja kiinnostava. Päiväkotipaikkoja on riittävästi kylällä.

Tavoitteet eivät ole valitettavasti toteutuneet. Nyt pitäisi lyödä viisaat päät yhteen ja miettiä, miten kehityksen suunta saataisiin yhdessä kääntymään.

Pentti Etu-Seppälä

Leveäojilla musiikki verissä

Asko Leveäojan haitareineen ja viuluineen tuntee Äinaään seudulla jokainen, ja tätä sympaattista pelimannia arvostetaan koko maakunnassa.

Vuosikymmeniä musiikillista iloa ihmisille tuottanut konkari on antanut seudullemme parhaan mahdollisen perinnön innostamalla omat lapsenlapsensakin musiikkiin. Santra-Maria, 12, ja Anna-Esteri, 7, ovat jo lahjakkaita soittajia, ja Miika-veli, 14 on myös harmonikkamiehiä. Musiikki on verissä koko Leveäojan perheellä.

Askon oma soittajataival alkoi seitsemänvuotiaana, kun hän ensi kertaa esiintyi viulunsa kanssa kirkonkylän kallioilla. Viulusoiton kiinnostus sai alkunsa siitä, että isäkin soitti. Lahja-täti sitten neuvoi ja opetti viulun hallintaan.

Samoihin aikoihin alkoi kuitenkin kiinnostaa myös haitari, ja kun isä antoi rahat soittimen

Leveäojan perheorkesteri harjoittelee. Edessä Anna-Esteri viuluineen, Santra-Maria ja Asko-vaari hanureineen sekä Outi-äiti kosketinsoittimineen.

ostoon, Lievosen Akilta ostettiin viipurilainen sarvikahvainen peli.

Asko oppi taitavaksi soittajaksi, joka oli kysytty mies pelimanniporukoissa. Sekä viulun- että haitarinsoiton hallitsijalle oli aina tarvetta.

**Vuosien
tauon jälkeen
musiikki
palasi elämään**

Isän kuoltua soitot jäivät vuosiksi, sillä maatilain hoito vaati täysipäiväistä työtä eikä soittoharrastuksiin jäänyt enää aikaa. Uusi mahdollisuus tuli vasta seuraavan sukupolvenvaihdoksen yhteydessä, kun Jorma-poika siirtyi tilan isännäksi.

”Toukolan Heikki sai minut palaamaan pelimannipiireihin ja soittamaan. Hän tarvitsi 1970-luvun alussa haitarinsoittajaa tanhuporukoihin säestämään, toi lainaksi muistaakseni Merisalon Villen haitarin, ja siitä se taas lähti. Pian hankin oman haitarin.

Tanhusoitosta tuli tavallaan työmaa, sillä kiertelimme vuosien ajan sekä kotimaassa että pohjoismaissa, Saksassa ja Mallorcalla. Vääkysissä Tallukassa puolestaan järjestettiin Rosvopaistiltoja, joissa olimme soittamassa Heikin vetämissä tanhuesityksissä. Toisenlainen pesti oli sitten Tallukan päivätansseissa soittaminen 13 vuoden ajan Asikkalan pelimannien tanssiorkesterissa 1980-90-luvulla”, Asko kertoo.

Asko on aktiivisesti mukana Etelä-Hämeen pelimannitoiminnassa, ja soittaa Asikkalan pelimanneissa sekä Wellamo-opiston pelimannipiirissä. Padasjoella hän on jo vuosia vetänyt Wellamon pelimannipiiriä. Äinää-Vähimaan kyläyhdistyksen toimintaan Asko on niin ikään antanut oman vahvan panoksensa soittamalla ja säestämällä kaikissa mahdollisissa tilaisuuksissa. Hassakoivun pelimannit ovat viihdyttäneet kyläläisiä kaamosiltamissa, kesätansseissa ja muissa juhlissa, ja Asko on ahkerasti mukana.

Noin 70-vuotiaana Asko opetteli Jorman avulla tietokoneen käytön ja hyödyntämisen musiikin teossa. Hän on koonnut sillä pari dvd-kasetillista perinteistä asikkalalaista pelimannimusiikkia tyylikkäisiin kansiin. Taitavana nuottittajana tunnettu Asko on myös tehnyt tietokoneella Asikkalan pelimannien käsikirjoitetuista nuoteista näyttävän Asikkalan pelimannien nuottikirja 2:n.

Vaikka omia menojakin tuntuu riittävän, Asko-vaari on aina valmis tukemaan, kannustamaan ja kускаamaan lapsenlapsia heidän soittoharrastuksissaan.

Santra-Maria ikäluokkansa ykkönen Itä-Hämeessä 2011

Kuudetta luokkaa käyvä 12-vuotias Santra-Maria Leveäoja saavutti tänä vuonna soittajaurallaan tärkeän etapin voittaessaan oman ikäluokkansa mestaruuden Itä-Hämeen harmonikkakilpailuissa. Tätä ennen hän on ollut kolmena vuonna hopealla. Hopeinen harmonikka-kilpailussa hän pääsi vuonna 2009 semifinaaliin, mutta ei ikänsä puolesta enää voi yrittää uudelleen. Tulevaisuuteen jääkin suuri haaste Kultainen harmonikka-kilpailuun osallistumisesta.

” Sain pienenä mummilta ja vaarilta lahjaksi kellopelin, jota soittelin innokkaasti. Kun olin eskari-ikäinen, vaari toi meille Miikan kanssa valkoisen haitarin kokeiltavaksi. Innostuin, ja vaari osti minulle pian paremman mustan haitarin. Siitä lähtien olen soittanut ja käynyt Asikkalan musiikkiopistossa soittotunneilla.” Satra-Maria kertoo.

Hän soittaa myös pianoa, ja on säestänyt tarvittaessa muita eri tilaisuuksissa. Musiikkiopiston kautta tulee Santra-Marialle joskus esiintymispyyntöjä syntymäpäiville, pikkujouluihin. Hän on esiintynyt myös sukujuhlissa.

Anna-Esterillä nuotit hallussa ja viulu soi

Sirkka ja Asko Leveäojan Jorma-pojan lapsilla on kaikki eväät hienoon musiikilliseen tulevaisuuteen. Askon lisäksi Sirkalla on pitkä tanhukuorotausta.

Lasten Outi-äiti puolestaan on koulutukseltaan musiikkiin erikoistunut opettaja, joka jo 16-vuotiaasta lähtien teki Pohjanmaan Reisjärvellä toistakymmentä vuotta kanttorituurauksia kirkossa, ja jonka johtamaa kuorotoimintaa on nähty ja kuultu niin Pohjanmaalla kuin Asikkalassakin. Lisäksi niin Outin, Sirkkan kuin Leveäojan suvustakin tuntuu löytyvän soittajia jokaisessa polvessa.

Perheen kuopus, Anna-Esteri aloitti juuri toisen luokan ja täyttää joulukuussa kahdeksan vuotta. Jorma-isä opetti kolmivuotiaalle Anna-Esterille nuotit, ja kerhoikäisenä hän sai jo oman 1/8-viulun. Leveäojan perheessä ei voi välttää haitaria, ja kun tyttö Veikko Ahvenaisen konsertissa näki pienen sinisen haitarin, hän kiinnostui heti. Viulun soitto jäi vuodeksi syrjään, ja hanuritunnit tulivat tilalle.

Viulun soitosta on kuitenkin tullut Anna-Esterin pääharrastus, ja hanuria hän soittaa itsekseen opettajan antaman kirjan mukaan. Kädessä on nykyisin ¼ -viulu ja hanurikin on jo alkuperäistä isompi. Vaarilta tulee erityiset keuhut Anna-Esterin nuotinlukutaidosta.

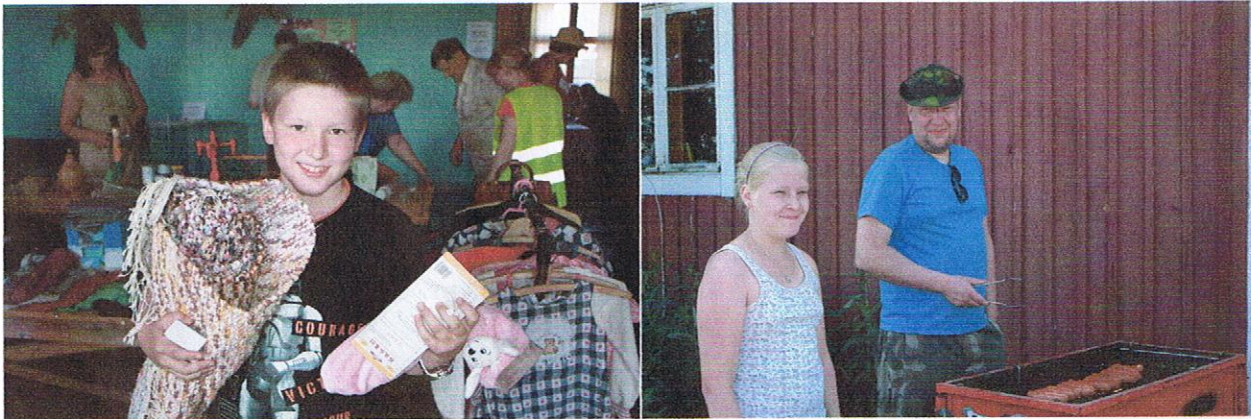
Teksti ja kuvat
Leena Etu-Seppälä

Kauppa käy, kun rukkaskauppias saapuu paikalle.

Kylämarkkinat onnistuivat hienosti

Äinä-Vähimaan kyläyhdistyksen omat kylämarkkinat järjestettiin sunnuntaina 12.6. kolmatta kertaa, ja niistä tuli menestys. Ilmassa oli suuren juhlan tuntua, kun parkkialueet olivat autoja täynnä, seurantalo pullisteli väestä, kahveilla tavattiin ystäviä ja tuttuja, ja makkara maistui pihalla.

Voittajan elkeet: sylin täydeltä tavaraa.

Siiri ja Markku Riukka myivät makkaraa.

Tavaraa kylämarkkinoilta löytyy, ja tässä hintatarjouksen voi tehdä itse.

Kylätoimikunnan talkoilla siistimä seuratalo tarjosi jälleen hyvät tilat tälle perinteeksi tulleelle kylätapahtumalle. Kyläyhdistyksen toiminnan hyväksi myytävää tavaraa oli runsaasti tarjolla salissa, jossa myös jonoja kerännyt arpakauppa kävi kuumana. Omia tuotteitaan tarjonneet ulkopuoliset myyjät toivat tärkeää lisäväriä kylämarkkinoille.

Kylätoimikunnan erinomaisten emäntien, Aila Niemimäen ja Pirkko Lohtarin kahvit ja pullat maistuivat markkinaväelle kahviossa, ja juttu luisti.

Yhteinen tapahtuma oli selvästi kyläläisten mieleen, ja puheenjohtaja Raimo Salmelan hoitaman hyvän markkinoinnin ansiosta tapahtumaan osallistui ensi kertaa myös muualta tulleita vieraita.

Kylätoimikunta kiittää tuesta ja talkootyöstä

Omista kylämarkkinoista jäi hyvä mieli, ja Äinää-Vähimaan pienillä varoilla aktiivista toimintaansa pyörittävä kyläyhdistys sai markkinoilla myös tärkeää taloudellista tukea toimintaansa. Tavaroiden ja markkinapaikkojen myynti, arpajaiset ja puffetti toivat yhdistykselle noin 850 euroa puhdasta tuottoa. Kylätoimikunta kiittää markkinaväkeä arvokkaasta tuesta ja puheenjohtaja Raimo Salmela lisäksi talkooväkeä erinomaisesta työstä markkinoiden järjestämiseksi. Vuoden 2012 kylämarkkinoita pyritään kehittämään ja laajentamaan entisestään.

Leena Etu-Seppälä

Markkinoiden puffetti oli suosittu paikka.

Kuvat: Outi Etu-Seppälä

Tommon tilan onnelliset omistajat Tiina ja Arto Huttunen

Tommosta Huttusten paratiisi

Tommon tila Joenniemessä oli myynnissä talvella 2010, ja heinäkuussa sen ostivat helsinkiläiset Tiina ja Arto Huttunen. Siitä lähtien pariskunta perheineen on viettänyt Tommassa lähes kaiken vapaa-aikansa. Tilasta on tullut Huttusten paratiisi.

”Näimme tilan ensimmäisen kerran toukokuussa 2010. Toisella katsomisella talo ja tila tuntuivat jo juuri meille tarkoitetuilta. Sen jälkeen kaupat syntyivät nopeasti. Saimme heti heinäkuun alussa käyttöömmekä saunamökin, ja kun siellä järven rannalla onnellisina nautimme kesästä, tuntui aivan uskomattomalta, että muutaman viikon päästä koko tila olisi meidän”, kuvailevat ensitunnelmiaan Tiina ja Arto.

Talo oli ostettaessa niin hyvässä kunnossa, ettei Huttusten tarvinnut asumaan päästäkseen ruveta

remontoimaan mitään. Anne Tommo oli Hannu-miehensä kanssa entisöinyt ja kunnostanut talon taidolla, ja siihen oli hyvä Huttusten asettua. Noin parinkymmenen hehtaarin tilan pelot annettiin vuokralle Ahti Jussilalle, joka nyt siis viljelee tilan alkuperäisen asukkaan, isoisänsä Kalle Tommon peltoja.

”Lähituntumassa uudessa talossaan asuvat Anne ja Hannu ovat olleet meille korvaamaton apu talon ja tilan käyttöön ottamisessa ja maatilana erilaisien asioiden opettelemisessa”, Arto kertoo.

Arton mukaan Hannulle saa soittaa, kun on ongelmia pumpun tai muiden vehkeiden kanssa. ”Hannu on myös opettanut ensikertalaisen traktorin käyttöön ja hallintaan. Anne taas piipahtelee talossa usein ja on yhtä lailla tarvittaessa aina valmis neuvomaan, kun tulee kysyttävää. Paikallista osaamista tarvittiin heti tuoreeltaan myös silloin, kun Asta-myrsky kaatoi viime kesänä tilaltamme kolme hehtaaria metsää.”

Suurelle perheelle lisää tilaa

Huttusten perheeseen kuuluvat kongressipäällikkö Tiinan ja ortopedi Arton lisäksi kolme aikuista tytärtä perheeseen. Mainostoimistossa työskentelevä Johanna, 30, hänen miehensä Pekko sekä lapset Ada, 12, Eelis 10, ja Ilona 7, ovat olleet alusta lähtien Tommon tilan vakituksia käyttäjiä. Italialaisten viinien maahantuojaliikkeessä toimiva Elina, 30, vihitään syyskuussa Juhansa kanssa, ja 27-vuotias Sissi valmistuu poikaystävänsä Mikon kanssa lähiaikoina juristiksi.

”Tavoitteena on, että perheemme jokaiselle ryhmälle löytyy talosta oma tila, koska vietämme täällä kaiken vapaa-aikamme. Siksi Arto alkoi rakentaa talon yläkerran vinttitilaan isoa huonetta Johannan viisihenkiselle perheelle. Rakentaminen on tapahtunut muiden hommien ohella viikonloppuisin kovimpien pakkasten aikoja lukuun ottamatta. Nyt ollaan loppusuoralla, ja ensi talvena on Johannan ja Pekon perheellä valoisat ja hyvät tilat omassa käytössään, Adalla jopa oma pieni parvi”, Tiina kertoo.

Toinen rakennusprojekti liittyy koko perheen harrastukseen, tennikseen. Kun tilaa on käytettävissä runsaasti, Huttuset päättivät rakennuttaa oman tenniskentän. Rakentaminen on annettu ulkopuoliselle urakoitsijalle, jonka pitäisi saada kenttä valmiiksi syksyllä niin, että perhe ehtii pitää avausturneet ennen lumen tuloa.

Tommon tilan myötä uusi elämä

Tommon tilan myötä Huttusten elämä muuttui täydellisesti. Tiina ja Arto toteavat viettäneensä tilan oston jälkeen Tommassa kahta viikonloppua lukuun ottamatta kaiken vapaa-aikansa, joulut ja pääsiäiset.

Mehiläisessä Helsingissä ortopedina toimiva Arto on jo ottanut ammatillisestikin askeleen kohti Päijät-Hämettä, sillä hän pitää vastaanottoa joka toinen viikonloppu Vääkyn lääkärikeskuksessa.

”Olemme nauttineet elämästä täällä maalla kaikkina vuodenaikoina ja olemme saaneet ystäviä ja hyviä naapureita”, kiittelevät Tiina ja Arto Huttunen, jotka järjestivät lämminhenkiset tupaantuliaiset kesällä Tiinan päivän kunniaksi.

Leena Etu-Seppälä
Kuva: Huttuset

Reipas liikunta pitää kunnossa

Kuntoliikuntakilpailu alkoi kylissämme jälleen elokuun alussa ja jatkuu lokakuun loppuun.

Entiseen tapaan jokaisesta puolituntia kestäneestä kuntoliikuntajaksosta saa yhden pisteen. Kuntoilla voi esimerkiksi juosten, hölkäten, kävellen, pyöräillen, jumparen ja uiden. Pisteet kirjataan vihkoihin, jotka ovat infotaululla. Joenniemen Sattulan luona ja Vähimaassa Kommerin kohdalla. Parhaat palkitaan entiseen tapaan kaamosiltamissa.

Toukokuussa päättyneessä liikuntakilpailussa kunnostautuivat Aaltosen Enni ja Heikki sekä koko Leveäojan perhe. Parhaat pistemäärät: Enni 513, Heikki 406 ja Santra-Maria 87. Osallistujia oli yhteensä 25 henkilöä. Iso-Äiniö oli kylistä ylivoimainen.

Kevyttä kuntojumppaa Kurhilassa

Kevyttä jumppaa tarjotaan Kurhilan koululla keskiviikkoisin kello 12.15-13. Jumpat alkavat 7.9. ja jatkuvat 14.12. saakka ja jälleen ensi vuonna. Päiväryhmä on tarkoitettu kaikille ikäihmisille. Se sopii hyvin mm. kevyesti liikuntarajoitteisille, pitkäaikaissairaille, työkyvyttömyyseläkkeellä oleville ja työttömille.

Osallistumismaksu on 20 e/vuosi. Ilmoittautumisaika on päättynyt, mutta vapaita paikkoja voi kysyä edelleen liikunnanohjaaja Aku Laaksoelta 044 778 0015 tai Anniina Kleemolalta 044 778 0773.

Kirjapäivä toi kulttuuria kylään

Mukkulan vuotuinen kirjailijakokous poiki sivutuotteenaan Iso-Äiniölle aivan uudenlaisen kesätapahtuman, kun kylän oma kirjailija Seija Vilén suunnitteli ja toteutti kustannusyhtiö Avaimen kanssa Äinään kirjapäivän, johon koko kylämme väki sai kutsun. Niemimäessä 19.6. järjestettyyn päivään osallistui liki 70 kyläläistä ja kymmenkunta kustannusyhtiön piirissä olevaa kirjailijaa.

Aurinkoisen sunnuntaipäivän aikana kohotettiin lasi kesän kunniaksi, nautittiin lounas ja kakkukahvit. Eniten Niemimäen juhlatilaan kokoontunutta yleisöä kuitenkin tuntuivat kiinnostavan itse kirjailijoiden haastattelut, joissa kukin vuorollaan kustannuspäällikkö Anna-Riikka Karlssonin johdattelemana kertoi kirjoistaan ja niiden tekemisestä.

Seija Vilénin ja hänen puolisonsa Anna Kortesalmen lisäksi paikalla olivat Jani Saxell, Meritta Koivisto, Harri István Mäki, Hanna van der Steen ja Katja Koivisto. Esittelyjä havainnollisti vielä kirjailijoiden teosten myyntinäyttely, josta moni kyläläinen löysi itselleen ja lapsilleen luettavaa, jotkut saivat kirjansa jopa kirjailijan nimikirjoituksella varustettuna.

Äinääkin
oli esillä

Seija Vilén valloitti yleisönsä kertomalla luontevalla ja Äinää-läheisellä tavalla omista kirjoistaan, Mangopuun alla-teoksesta ja tulossa olevasta Sormet sahramista-keittokirjasta sekä elämästään niin aikanaan Iso-Äiniöllä kuin maailmallakin. Muistot lapsuuden ajoista, paikoista ja leikeistä saivat

Yleisö kuunteli hiirenhiljaa esityksiä. Etualalla keskellä istumassa Seija Vilén.

konkreettisen muodon hänen esittämässään kuvakavalkaadissa.

Päivästä tuli kaikille antoisa ja perhejuhlan makuinen. Käytännön järjestelyistä vastasivat Niemimäessä Seijan serkku Aila joukkoineen ja sisko Tuula Aaltonen. Tuulan aviomies Kari oli järjestänyt paikalle pappamoponäyttelyn, ja Eino-setä Oksanen puolestaan piti kirjailijoille ja heidän kumppaneilleen vihdantekoharjoituksia. Raimo Salmela oli kyläyhdistyksen puolesta koonnut pienenä näyttelyksi Äinää-Vähimaan koulun ensimmäisiä luokkakuvia 1930-luvulta.

Varsinaisen tilaisuuden ohella kirjailijajoukko perheineen vietti hienon maalaisviikonlopun Seijan kotimaisemissa.

Leena Etu-Seppälä
Kuvat: Tuula Aaltonen

Päivien esiintyjä luonnon helmassa

Luontokeskus valmis ensi keväänä

Suurhankkeemme luontokeskuksen valmistaminen Äiniönjoen varrelle eteni reippaasti kevättalven ja kevään aikana. Uimarumppi kaivettiin, tien ja polun perustyöt tulevalle lintutornille ja rumpille tehtiin ja lintutornin perusta valmistettiin. Laavu ja kuivakäymälä valmistui odottamaan vientiä omille paikoilleen.

Lintujen muutto- ja pesimisajaksi työt ovat olleet keskeytyksissä. Niitä jatketaan taas syksyn aikana, jolloin valmistetaan paikalle vietäväksi laiturit rumpille ja lintutornin lähelle sekä infotaulu pysäköintipaikalle. Rumpipaikalle tehdään myös nuotiopaikka ja hankitaan grilli. Vähäisempiä kaivaus- ja viimeistelytyöitä on vielä rumpialueella ja tiellä.

Suurin ja vaativin työkohte on lintutornin tekeminen, perustuksethan ovat jo viimeistelyä vaille valmiit. Lokakuun alusta lähtien päästään tekemään kaivaus- ja uimarannan viimeistelytyöt ja aloittamaan lintutornin rakentaminen.

Sitä ennen on suuri talkoopäivä lauantaina 24.9. alkaen kello 9. Silloin toivotaan paikalle talkooväkeä, naisia, miehiä, tyttöjä ja poikia haravoineen ja lapioineen kunnostamaan, raivaamaan ja siistimään tietä, polkuja ja muita paikkoja.

Tavoitteena on, että luontokeskus on valmis ensi keväänä muuttolintujen saapuessa.

Raimo Salmela

Pyrkivän nuoret urheilivat

Äinään Pyrkivän yleisurheilukilpailun 6.6. tulokset:

Pallo,

Tytöt

4 v. 1) Petra Määttänen 2,40

8v. 1) Pihla Tero 12,40, 2) Anna-
Leveäoja

12v. 1) Santra-Maria Leveäoja 25,60, 2) Essi
Kumpulainen 20,90, 3) Suvi Piironen 20,50

14v. 1) Sanni Kumpulainen 31,00

Pojat

8v. 1) Kimi Piironen 17,00

14v. 1) Miika Leveäoja 50,50

Pituus

Tytöt

8v. 1) Pihla Tero 2,33, 2) Anna-Esteri Leveäoja 2,13

12v. 1) Essi Kumpulainen 3,49, 2) Suvi Piironen 3,14,

3) Santra-Maria Leveäoja 3,03

14v. 1) Sanni Kumpulainen 389

Pojat

8v. 1) Kimi Piironen 2,98

14v. 1) Miika Leveäoja 3,97

Juoksu

Tytöt

4v. 1) Petra Määttänen 27,03

8v. 1) Anna-Esteri Leveäoja 9,07, 2) Pihla Tero 10,00

12v. 1) Essi Kumpulainen 7,70, 2) Suvi Piironen 8,30,

3) Santra-Maria Leveäoja

14v. 1) Sanni Kumpulainen 7,30

Pojat

8v. 1) Kimi Piironen 8,82

14v. 1) Miika Leveäoja 7,30

Löytyisikö taloa asuttavaksi

*Perheemme, insinööri-isä 45 v, "hellaoliisi"-
äiti 44 v. sekä tyttäret 12v., 10v. sekä kohta 2 v.
etsii kotia Asikkalan kyliltä.*

*Etsimme isoa omakotitaloa tai maatilan
pihapiiriä, jossa olisi riittävästi tilaa lasten
toimia ja temmeltää.*

*Hilkka-mummi Mikkelistäkin olisi halukas
muuttamaan kanssamme eli kahden
sukupolven mahdollistava*

asuminen olisi unelmien täyttymys!

*Remonttitaitoa löytyy omasta takaa eli kodin ei
tarvitse olla ihan muuttovalmis".*

*Tällä hetkellä asumme Vääksyssä
omakotitalossa eli myös kodin vaihto on
mahdollista. Laitamme pyydetessä
miehellenne lisätietoa asunnosta.*

Pyydämmekin, Teiltä apua etsinnässä.

Petri isä p. 0400-158 247

petri.pettinen@elisanet.fi

Minna äiti p. 050-359 0099

minna.pettinen@elisanet.fi

Oksasen Eino vei Marttaansa tanssin pyörteisiin seurantalons "parketilla."

Tanssiperinnettä viritettiin seurantalolla

Äinä-Vähimaan kyläyhdistyksen historian ensimmäiset kesätanssit järjestettiin kokeiluna seurantalolla 6.7. ja toiset samassa kuussa, 27.7.

Ensimmäisellä kerralla joukko oli pieni, mutta Hassakoivun pelimannit pitivät huolta hyvästä tunnelmasta, ja talolla viihdyttiin.

Tehokkaammalla ennakkomarkkinoinnilla, hyvällä teemalla sekä tanssilippujen hinnoittelulla ja ennakkomyyntillä onnistuttiin toisella kertaa jo luomaan todelliset kesätanssit. Niistä kylätoimikunta sai hyvät eväät, joiden avulla Äinä seudun tanssiperinteet saadaan ehkä uuteen nousuun.

Heinäkuun alun tansseissa lipun hinta oli 10 euroa, lippu toimi samalla arpalippuna, jossa pääpalkintona oli Kari Mäkisen laadukas katiska. Puffettitarjoilu oli maksuton. Paikalle saapui 15 kyläläistä, jotka saivat Hassakoivun parasta, ja näin syntyi mukavaa tunnelmaa.

Bertta Sipilä ja Anne Halme odottelivat iloisina tanssiinkutsua.

Ensimmäisen kokemuksen jälkeen kylätoimikunta valmistautui huolellisesti enakkoon päätettyjen 27.7. tanssien toteuttamiseen. Niistä tehtiin tanssit 1950-luvun henkeen, ja lipun hinta

alennettiin viiteen euroon. Lippu toimi samoin kuin aiemmin arpalippuna, ja pääpalkintona oli Kari Mäkisen katiska. Lippuja myytiin ennakkoon, ja puffettitarjoilu tuli maksulliseksi.

Kaikilla näillä toimenpiteillä onnistuttiin niin, että Hassakoivun pelimannit tarjosi 50-luvun parastaan, väkeä oli yli viisikymmentä, ja tunnelma oli korkealla. Ihmiset olivat iloisia, ja puheensorina täytti puffetin. Pihalla näytillä oli myös vanhoja mopoja ja polkupyöriä sekä vanha moottoripyörä ja vanha traktori.

Teksti: Leena Etu-Seppälä
Kuvat: Tuula Aaltonen

Muistoja tanssireissuilta

Äinään seudulla on aina oltu kovia tanssimaan, ja nykyisten eläkeläisten tarinat nuoruudestaan ovat täynnä mitä erilaisimpia tanssimuistoja. Porukka on ajellut pyörillä, hevosilla, mopoilla ja moottoripyörillä, autoilla ja porukkatakseilla tansseissa kaikilla lähiseutujen tanssilavoilla.

Iso-Äiniöllä on aikanaan tanssittu Karsillan tanssilavalla, työväentalolla ja seurantalollakin. Ensiksi mainittua ei ole enää ollut olemassa kymmeneen vuosiin, työväentalo on tallella, mutta tanssit on tanssittu vuosia sitten, samoin seurantalolla. Seuraavassa yksi aktiivinen tansseissa kävijä muistelee.

Viimeisin Äinämöinen avasi muistojen arkun 50-luvun tansseista. Silloin mentiin Äinäälle, joko Karsillan lavalle tai työvikselle eli talolle.

Pyörillä ainakin kesäisin ajeltiin. Karsillan lavalle mentäessä kulkupelit tyrkättiin vaan pusikkoon ja lähtiessä otettiin taas mukaan. Tyttöporukassa kuljettiin – ainakin mennessä...

Karsillan lava oli pienen lammen rannalla, ja hyttysiä oli valtavasti, ja samoin sitten paukumia. Leveäojan Asko soitti haitaria, ja hyvin soittikin. Siellä varpaat saivat tanssikutinan, joka jatkuu ja jatkuu, kiitos siitä, Asko! Lavatansseissa oli mukava ja leppoisa tunnelma, ja silloinkin mentiin poski poskea vastan.

Toinen tanssipaikka oli Äinään työväentalo eli työvis. Järvisen Lempi ja Lehtisen Helge taisivat

Lohtarin Karin ”Nuhveltin” renkasiin riitti asiantuntevia potkuja.

olla niitä, jotka sitä hommaa ylläpitivät. Leppäsen Toimi oli ovimiehenä. Toisinaan halattiin häntä ovelta, niin päästiin ilmaiseksi sisään. Yksi silloisista persoonista oli Tikkanen Aaro, joka oli useimmiten sukkasillaan, mutta sehän ei tahtia haitannut.

Työviksellä oli levytanssit, ja se riitti. Muistan, että jonkun kerran paikalla oli elävääkin musiikkia, Maakesken poikien yhtye, Apollo. Siinä soitti Kilpisen Sulo haitaria, Suojalan Esko jotain puhallinsoitinta, ja rumpalina oli Niemisen Eino tai Lasse. Mieleeni on jäänyt Suikan tokaisu yli-innokkaalle pojalle: tää on Käk-valssi, ettet sit heti hotiks karkaa!

Talvella me Maakesken likat mentiin ”tamperelaisessa” Äinäälle, ja yöllä tultiin Virtasen Reinon taksilla kotiin. Eräänkin kerran meitä ahtautui samaan kyytiin kahdeksan nuorta ja kuski. Siihen aikaan eivät tainneet olla nuo matkustajamäärien rajoitukset niin tarkkoja.

Joskus radiosta kuulee vielä niitä levyjä, jotka Äinäällä tansseissa aikanaan soivat. Silloin tulevat kyllä muistot ja kultainen nuoruus mieleen. Lähiseudun nuoret kävivät siellä tansseissa, kun ei ollut vielä autoja, jotta olisi kauemmaksi päässyt.

Tanssia sai siellä aina, viikolla ja lauantaina, niinhän se oli Äinäälläkin, ja seurauksena oli joskus, että jalat olivat rakoilla. Yleensä ne paranivat seuraavaan kertaan mennessä tai sitten eivät.

Heinäaikaan pojilla oli kiirettä, kun piti ensin kaataa heinä nurin seuraavaa päivää varten, ja sitten vasta voi lähteä tyttöjä katselemaan. Joillakin taisi olla pullo mukana, mutta en muista Äinään tansseissa koskaan olleen mitään rettelöitä.

Muilla tansseissa käyneillä on varmasti toisenlaisia muistoja. Minulla oli tällaisia mukavia tanssireissuja.

Laura Murto

Kyläyhdistyksen syksyn ohjelmaa

Kuntoliikuntaa elo-syys-lokakuu
Luontokeskustalkoot 24.9. klo 9
Kaamosiltamat Niemimäessä 11.11. klo 18
Joululaulut Niemimäessä 21.12. klo 18

Nettisivuille oikeat tiedot

Äinään Seudun nettisivuilla julkaistuissa alueen
yrittäjien ja yhdistysten tiedoissa sekä yksittäisissä
myynti-ilmoituksissa saattaa olla virheitä.
Tarkistakaapa tietonne ja välittäkää korjaukset
Äinämöisen toimittajille.

Kyläpalvelu- päivä jatkuu Kurhilassa

Kyläpalvelupäivä alkaa taas Kurhilan koululla
keskiviikkona 7.9. ja jatkuu kevääseen saakka joka
kuukauden ensimmäinen keskiviikko.

Yhteystiedot

Äinää-Vähimaan kyläyhdistys ry

Postiosoite on sama kuin
puheenjohtajan osoite.

Äinään Seutu -nettilehden osoite:
<http://www.phnet.fi/kylat/ainaava-himaa/>

Kylätoimikunnan jäsenet 2011

Raimo Salmela, puheenjohtaja
Kirkolantie 54, 17450 Iso-Äiniö
raimo.salmela@elisanet.fi
Puh. 0440 312214

Juha Kamppila,
varapuheenjohtaja
Karsillantie 56, 17450 Iso-Äiniö
kamppila.jam@pp.phnet.fi
Puh. 0500 205565

Anne Rantamäki, sihteeri,
rahastonhoitaja
Yhdystie 23, 17450 Iso-Äiniö
anne.rantamaki@asikkala.fi
Puh. 040 5324572

Tuula Aaltonen
Cellenkatu 9, 13500 Hämeenlinna
Härkämäentie 81,
17450 Iso-Äiniö
tuula.aaltonen@immunodiagnostiic.fi
Puh. 040 9002953

Olavi Harjula
Kirkolantie 99, 17450 Iso-Äiniö
olavi.harjula@gmail.com
Puh. 050 5312402

Pirkko Lohtari
Tuukkalantie 19, 17450 Iso-Äiniö
Puh. 040 5735104

Aila Niemimäki
Kukkuramäentie 14,
17450 Iso-Äiniö
niemimaki@luukku.com
Puh. 0400 716609

Opettajat laativat oppilaidensa kanssa
ohjelman joka kerran. Se tulee olemaan varmasti
odotettu ja mieluista päivän kohokohta.

Oppilaiden esitys alkaa kello 12. Sitä ennen klo
11.30 on mahdollisuus ruokailla, hinta 5 euroa.
Ruokailuun ilmoittautuminen edellisenä
maanantaina koulun keittiöön Eila Paanaselle p.
044-7780035

Seurustelemme ja nautimme Kurhilan-Hillilän
kylätoimikunnan kahvitarjoilusta. Pohdimme ja
kuulostelemme, mitä ohjelmaa on seuraavalla
kerralla.

Sokeva Oy:lle suuri kiitos

Sokeva Oy on jälleen kerran mahdollistanut tuellaan
tämän lehden monistamisen. Siitä suuri kiitos.
Äinämöisen toimitus

Markku Riukka
Myllykseläntie 196,
17450 Iso-Äiniö
markku.riukka@phnet.fi
Puh. 0400 897545

Anne Tommo
Talassaarentie 40,
17450 Iso-Äiniö
anne.tommo@phnet.fi
Puh. 040 5726342

Äinämöinen

Äinämöisen toimittajat ja
kotisivujen ylläpitäjät

Leena Etu-Seppälä
leena.etu-seppala@luukku.com
Puh. 044 9675156
Tuukkalantie 12, 17450 Iso-Äiniö

Pentti Etu-Seppälä
pentti.etu-seppala@hotmail.com
Puh. 050 5640077
Tuukkalantie 12, 17450 Iso-Äiniö